

едната ржка, бодна коня си къмъ Оборище, дето чакаха стотини развълнувани сърдца. Дружината запѣ бунтовенъ маршъ и последва попъ Груя, който стъпи най-напредъ въ Оборище, съ кръста въ ржка . . . Блажени минути! . .

Щомъ нашата дружина пригази малката рѣ-кичка и стъпи въ землището на Оборище, оглушително „да живѣй“, което се даде отъ всички депутати, разтрепера гората. Това „да живѣй“ се при-дружи съ изгърмяването на нѣколко пушки, куршумитѣ на които грозно пищѣха надъ главитѣ ни. Ние преминахме тържествено покрай два реда депутати, съ голи ножове въ ржка; всеобщо цѣлюване и „добре дошли“ приехме отъ всички. Бенковски не закѣснѣ да забележи на депутатитѣ, че не правятъ добре, дето си хаятъ на вѣтъра куршумитѣ, които ще дойде време да струватъ по една жълтица единиятъ.

Оборище.

Оборище се намира въ Срѣдна-Гора на северо-западъ отъ Панагюрище, на разстояние 2¹/₂ часа. Наоколо сж селата Мечка, Поибрене и Петричъ. Самото мѣсто Оборище е между две високи бърда на долината, отъ дѣсна страна на малката рѣкичка, която го мие отъ едната страна съ своята бистро-студена водица. То прилича на единъ трапъ, голѣмъ колкото единъ обикновенъ харманъ, като че нарочно да бѣше копано въ брѣга за нашата цѣль. Наоколо е заобиколено съ гора, а посрѣдъ е поляна съ три-четири високи бука. Освенъ върха на противоположното бърдо и една малка частъ отъ небосклона, нищо друго не можеше да се види отъ Оборище — като [че да бѣше то гробница. То-